

Teine menetluspool: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Apellandi nõuded

- tühistada Esimese Astme Kohtu 19. novembri 2009. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-200/07-T-202/07;
- saata asi uueks arutamiseks tagasi Esimese Astme Kohtusse;
- mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et Esimese Astme Kohus rikkus ühenduse kaubamärgimääruse⁽¹⁾ artikli 7 lõike 1 punkti c, kuna ta viitas valedele õiguslikele kriteeriumidele, kui ta tuvastas, et apellandi kaubamärki ei ole võimalik registreerida.

Lisaks väidab apellant, et Esimese Astme Kohus rikkus ühenduse kaubamärgimääruse artikli 7 lõike 1 punkti c või artiklit 76 või mõlemat, kuna ta ei võtnud nõuetekohaselt arvesse ühtlustamisameti praktikat selliste tähiste registreerimisel, mis koosnevad numbritest või mis viitavad väljaande sisule.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994 L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146), asendatud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. 2. veebruaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 19. novembri 2009. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-425/07 ja T-426/07: Agencja Wydawnicza Technopol versus Siseturu Ühtlustamise Amet (100)

(Kohtuasi C-56/10 P)

(2010/C 113/29)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Apellant: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (esindaja: D. Rządewska)

Apellandi nõuded

- tühistada Esimese Astme Kohtu 19. novembri 2009. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-425/07 ja T-426/07;
- saata asi uueks arutamiseks tagasi Esimese Astme Kohtusse;
- mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et Esimese Astme Kohus rikkus ühenduse kaubamärgimääruse⁽¹⁾ artikli 38 lõiget 2, kuna ta viitas valedele õiguslikele kriteeriumidele, kui ta tuvastas, et apellatsioonikojal oli õigus nõuda kinnitust numbriliste elementide 100 ja 300 ainuõigustest loobumise kohta.

Lisaks leiab apellant, et Esimese Astme Kohus rikkus ühenduse kaubamärgimääruse artikli 7 lõike 1 punkti c, kuna ta viitas valedele õiguslikele kriteeriumidele, kui ta tuvastas, et elemendid, mille õigustest loobumise kohta nõuti kinnitust, on kirjeldavad.

Veel väidab apellant, et Esimese Astme Kohus rikkus ühenduse kaubamärgimääruse artikli 7 lõike 1 punkti c või artiklit 76 või mõlemat, kuna ta ei võtnud nõuetekohaselt arvesse ühtlustamisameti praktikat selliste tähiste registreerimisel, mis koosnevad numbritest või mis viitavad väljaande sisule.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994 L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146), asendatud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).